

Geresits Gizella

Kisbence

„Volt egyszer
egy kemence“?

Szelidség táncol árnyas homlok mögött,
Cirmos tekintet sugarába von,
Szép gyermekarc rejtélyes mosolya
átölel.

Titkát hiába kutatod:
Csönd-Mélyben galambösz lélek lakozik,
és mindent tud már, itt mi tudható.

Lívia

Futós gyermek öröme-fénye szemében!
Szemüvege villan kancsal szavainkon,
Szép Madonna, bölcsessége igéz meg,
Szív-sugár tekintet, dús, aranyló ikon.

Finom gyermekkeze nyugszik a karfán,
Sürgő gondjainkon aggódva elborong,
Ezer tanácsra derül, már nyílik a száj,
Kerek szék küllője: fény! Forog, forog

B. László

Fekete-szép arca, gyémánt szeme izzik,
Tükrébe késes éjszakák pengéje vág,
Pergő gyermeki könnycsepp, száradatlanul:
„Elég!“ -- tág szemű rémület némán kiált.

Fekete arc, szeme izzik „déli verőn“,
Ma vele csendesül el az esteli táj,
A kerek székbe most viszi kedvesét,
És siratna már minden tört szárnyú madárt.

Bence-ébresztő

„Kormos lett
a ruhája“?

Szobor-arca pihen már pólya-fehérben,
benne elnyugodott az izgága világ,
körbe fordult és talpra állt a tölgyes,
szobájában kinyílt egy szomjas virág.

„Ó,
Messze-vágyóm!
Csitítsd el szárnya-nőtt
szíved,
sólyom-röpte oly magas,
túl messzi az nekünk!
Hangod elúszik a széllel,
aláhull
sok édes, tétova szavad.
Mozdulatod szétesik a térben,
beszívja azt a horhos sóhaja.

Mit, mit hagysz miránk?
Érintésed hülő helyét a földnek?
Csorbult játékon leheleted havát?
Csak a sikolyt!
Zuhanás a benti sötétbe,
csak a kereket dobja alá,
csak a sikolyt
ördögi, szédült pördület.
Csak a sikoly sír a szívben,
Hogy szúr a szegecselt csontszilánk!
Mit, ó, mit hagysz miránk?

Jaj,
Messze-vágyóm!
Térj vissza, szárnyad-nőtt lélek,
Sólyom-röptű! Szállj vissza már!
Szívünkig ér jeges úri éjed,
Engedd őt el hideg Határ!
Ó, ébredj,
Jaj, ébredj,
Szép Főnix-madár!“